

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICESCĂ, ȘCOLARĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ

ABONAMENTUL:

Pe un an 100 Lei
Pe jumătate de an . . . 50 Lei

Apare odată în săptămână: Duminică.

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Arad, Strada Eminescu N-rul 18.
Telefon pentru oraș și județ: 266.

✠ Inmormântarea Regelui Ferdinand I.

Rămășițele pământești ale defunctului Suveran Ferdinand I. au fost transpuse dela Sinaia la București în palatul Cotroceni, de unde au fost duse Duminică în 24 Iulie la Mănăstirea de Argeș.

Serviciul prohodului s'a început la oarele 8 dimineața, în sala de aur, unde se afla sicriul cu rămășițele pământești ale M. S. Regelui.

Înaltul cler luase loc în fața catafalcului, în stânga Familia Regală; în dreapta Regenta și apoi consiliul de miniștri; în spatele clerului, în stânga Casa Regală, iar în dreapta foștii prim-miniștri, președinții și foști președinți ai corpurilor legiuitoare; Președintele Curții de Casație; generalul Prezan; generalii inspectori de armată; corpul diplomatic; ofițerii generali, în fundul sălii, în dreapta: ambasadorii speciali, șefii misiunilor streine, foștii miniștri, atașajii militari. În stânga: d-nele miniștrilor, ale miniștrilor streini și ale atașajilor militari.

Serviciul divin a fost oficiat de către însuși I. P. S. Sa Patriarhul dr. Miron Cristea, având la dreapta pe I. P. S. S. Mitropolitul Pimen al Moldovei iar în stânga pe I. P. S. S. Mitropolitul Bălan al Ardealului, înconjuțați de PP. SS. LL. Arhiepiscopul Gurie al Basarabiei, episcopii: Dr. Grigorie Comșa al Aradului; Lucian Triteanu al Romanului; Gheronte al Tomisului; Ghenadie Niculescu al Buzăului; Stroe, episcop militar, arhereul Titu Simedrea, etc.

Răspunsurile religioase au fost date de corul societății „Carmen”.

După terminarea serviciului divin, sicriul regal, a fost luat pe umeri de ofițeri generali și adjutanți regali și așezat pe carul mortuar, alcătuit dintr'un afet de tun de 120 cm. îmbrăcat în negru și tricolorul național, având în față stema țării iar pe ambele laturi coroana și cifra regală, — tras de șase cai negri, cu armurile îndoliate conduși fiind de căpitani de artilerie.

În momentul când sicriul regal a fost așezat pe carul funebru, au început să se tragă 101 lovituri de tun, în vreme ce escadronul regal 4 roșiori da onorul iar muzica întona „Imnul regal”.

În timpul când se oficia serviciul divin la palatul Cotroceni, s'a oficiat o slujbă religioasă în sala Patriarhiei de către P. S. S. arhereul Platon Ciossu și arhimandritul Gordan Galaction. De asemeni și în toate celelalte biserici din Capitală.

Tot astfel au fost oficiate slujbe divine în acelaș timp, la toate bisericile din țară.

La oarele 9 impunătorul cortegiu a pornit dela palatul Cotroceni, format în ordinea următoare:

Doi plutonieri din regimentul de escortă, trăsura cu d. general Nicolescu, prefectul poliției Capitalei; un escadron călare din regimentul de escortă regală; corurile; II. PP. SS. LL. Mitropoliții și episcopii cultelor naționale și clerul; invalizii de război; văduvele de război; Cavalerii ordinului „Mihal Viteazu”; ofițerii de rezervă și veteranii campaniei 1877—78; delegațiile Asociației ofițerilor de rezervă și Uniunii Luptătorilor; drapelele cu delegații tuturor unităților de trupă.

Coroana regală purtată de d. general Presan, având în dreapta pe d. gen. Petala

iar în stânga pe d. general Sinescu.

Baronul Stârcea, mare maestru de ceremonii.

Carul mortuar, urmat de calul M. S. Regelui Ferdinand I.

Panglicile erau ținute: pe dreapta dnii: I. I. C. Brătianu, președintele Consiliului de ministri și C. Nicolaescu, președintele Senatului iar la stânga dnii: N. N. Săveanu, președintele Camerei și Oscar Niculescu, președintele Inaltei Curți de Casație, pe lângă cari se aflau în dreapta dnii generali Ghinescu și Jitianu iar în stânga vice-amiralul Scodrea și generalul Constantinidi.

În dreapta și în stânga carului mortuar mergeau generalii de divizie, Casa militară regală și adjutanții onorifici.

În urma carului mortuar veneau pe jos: M. S. Regele Alexandru al Jugoslaviei; A. S. R. Principele Nicolae; Principele de Hohezollern, nepotul Suveranului defunct și Principele Hohenlohe; G. Buzdugan membru al Consiliului de regență; misiunile speciale streine: Consiliul de ministri; foștii președinți ai Corpurilor Legiuitoare; corpul diplomatic; secretarul general și directorul protocolului din ministerul de externe, foștii ministri.

Coroana de argint a armatei jugoslave, purtată de un sublocotinent și un plutonier sârbi, din reg 28 infanterie „Regele Ferdinand”.

Coroana armatei române, purtată de ofițeri.

Membrii Corpurilor Legiuitoare și primarul Capitalei; ofițerii generali din activitate și rezervă; membrii Inaltei Curți de Casație și justiție; membrii Consiliului legislativ; Curtea de conturi; Academia Română; Consiliul superior administrativ; Profesorii universitari ai Academiei comerciale; directorul școalei politehnice; delegația Băncii Naționale; eforii spitalelor civile; reprezentanții cultelor și ai comunităților minoritare; înalții funcționari ai Statului; biroul societății de geografie; directorul Fondăției Carol I și al Fondăției Ferdinand I; Curțile și tribunalele; baroul din Capitală și consiliul de disciplină; primarii de secție; membrii consiliului municipiului București și primarii municipiilor din întreaga țară; Camerele de comerț; funcționarii publici superiori; corpul didactic; delegațiile din țară; armata.

La orele 10 și 20 au sosit, în automobile la gara de Nord, urcându-se imediat în vagoanele regale:

MM. LL. Regina Maria, Regina Elisabeta și Regina Mărioara a Jugoslaviei, AA. LL. RR. Principesa-mamă Elena și principesa Ileana, — în așteptarea sicriului regal.

Astfel format cortegiul regal mortuar a parcurs:

B-dul Independenței, b-dul Elisabeta; calea Victoriei și calea Griviței până la gara de Nord, unde a ajuns la orele 11 a. m.

În piața gării de Nord, delegațiile regimentelor cu drapelurile respective au fost înșiruite pe ambele părți ale intrării, carul regal mortuar trecând printre ele.

Apoi sicriul regal a fost luat pe umeri de adjutanții regali și dus până la vagonul mortuar, în timp ce compania de pe peron din reg. 1 grăniceri da onorul iar muzica întona Imnul regal.

La orele 11 jum. trenul regal mortuar s'a pus în mișcare, îndreptându-se spre Curtea de Argeș.

Înainte trenului mortuar au plecat: la 8 trenul special cu delegațiunile de primari din toată țara: la 11 și 45 trenul în care se aflau membrii guvernului, foștii președinți de consiliu, invitații.

În toate gările, pe tot parcursul până la Curtea de Argeș, gările sunt o mare de capete.

Săteni nu numai din satele învecinate, ci din mari depărtări, au umblat ceasuri, alții 1—2 zile spre a putea și ei zări, o clipă trenul care poartă rămășițele pământești ale aceluia pe care toți l-au chemat cu atâta dreptate: Regele țaranilor.

Toate gările sunt cernite, unele din ele sunt cernite cu multă și pioasă înțelegere, cum sunt gările Titu, Pitești, Curtea de Argeș.

Pretutindenii, în gări, din cenotafe înalte, fumul de tămâie se ridică spre cer. Preoții slujesc, ploase rugăciuni pentru liniștea sufletească a Marelui Dispărut.

Elevii școalelor primare sub conducerea învățătorilor și a învățătoarelor îngenunchie la trecerea trenului mortuar.

La gările orașelor sunt pe peron și în dreapta și în stânga gării trupele respective, elevii liceelor de băieți și fete cași elevii celorlalte școli.

Ținuta trupelor, în special, impresionează. Mii de soldați în atitudinea statuelor de bronz, aduc prin această înmărmurire salutul ultim Părintelui lor bun, Comandantul lor suprem.

Liniștea desăvârșită, reculegerea care te strânge, nu-l întreruptă de cât de sunetul jalnic al clopotelor de pretutindenii și ale căror ecouri, mai apropiate sau mai îndepărtate, se înfrățesc cu fumul de tămâie care se înalță din cenotafe, în imnul lor pentru odihna sufletului Făuritorului României Mari.

Trenul mortuar s'a oprit la Titu, Golești, și Pitești.

La orele 4 și 5 m. Întră în gara Curtea de Argeș, unde la intervale scurte înainte, sosiseră trenurile cu guvern, parlamentari, demnitari români și străini, invitați, etc.

Gara Curtea de Argeș face impresia unei vaste capele mortuare. Sala mare e transformată în sală de onoare. Purpură cernită cu chenare din frunză de lauri acoperă toată clădirea. În două amfore uriașe arde tămâia.

Felinarele aprinse sunt deasemeni cernite.

Pe peron, într'o ordine desăvârșită înalții demnitari ai țării, misiunile streine, oameni politici din toate partidele, trupe.

În dosul gărei, afetul de tun aștepta cu cei șase cai, sicriul regal.

Deosebit de impresionanți erau miile de țărani, cari așteptau pe dealul din spatele gării, ca într'un uriaș amfiteatru roman, să primească în orașului Marilor Domnitori, rămășițele pământești ale Suveranului, apus în glorie.

Pe peronul gării, o companie de onoare din reg. 6 artilerie, în frunte cu d. col. Spiroiu, comandantul ei, cu muzică și drapel aștepta să dea onorurile, iar straja o făceau cohortele de cercetași „Păstorul Bucur”, Sinaia, Sibiu, Constanța, Bălți și Soroca, cu drapelele lor, sub comanda dlui Constantin Nedelcu.

În jurul baldachinului erau grupați foștii președinți și foștii președinți ai Corpurilor legiuitoare, membrii Casației, generalii, șefii partidelor politice.

La orele 4 și 15 trenul mortuar, sub conducerea dlui N. Pavelescu, directorul trenurilor regale, sosește cu locomotivele cernite, conduse de d. inginer inspector Bălășescu.

— Se face o liniște desăvârșită. Muzica întonează Imnul Regal și trenul se oprește încet.

Toată lumea plânge, cânddin vagonul regal, înfășurate în văluri, descind: regina văduvă, regina Maria a Jugoslaviei, regina Greciei, principesa mamă Elena și principesa Ileana.

Imediat prințul Niculae, regele Alexandru al Serbiei, apoi prințul de Hohenlohe și un prinț de Hohenzolern nepotul de frate al defunctului suveran.

Din vagonul mortuar, oprit exact în fața baldachinului funerar, aghiotanții regali coboară sicriul pe umeri și-l duc prin sala de onoare la afetul de tun pe care-l așează, în vreme ce bubuitul tunurilor, muzica militară și corurile dau onorurile și aduc slavă memorie Regelui, care s'a stins.

Sicriul este urmat până la afet de M. S. Regina Maria. MM. LL. Regina Maria și Regele Iugoslaviei, M. S. Regina Elisadeta a Greciei. A. S. R. Principesa-Mamă Elena, A. S. R.

Principesa Ileana, A. S. R. Principii de Hohenlohe și de Hohenzolern, de d. Ioan I. C. Brătianu și întreg guvernul și de toți înalții demnitari și al străinătății.

Străzile până la mănăstire, pe care avea să străbată cortegiul, sunt înșesate de public. Peste 20—30 mii din mari depărtări, se află înșirați, înapoia unui cordon de soldați.

Toate casele sunt îndoliate.

Când sicriul s'a pus în mișcare, muzica a intonat în surdina: „O rugăciune”. În aceeași clipă de pe câmpia nordică a Argeșului, a izbucnit prima bubuitură de tun, din cele 101.

Cortegiul a pornit prin str. Negru Vodă și bulevardul Carol spre mănăstire.

Și astfel, în tăcere majestoasă a durerii cortegiul a urmat carul mortuar spre locul de veci, la Mănăstirea Curtea de Argeș.

Imensul corteglu a parcurs, pe jos cei trei kilometri până la mănăstire, distanța ce-a necesitat aproape o oră și jumătate.

Dealungul bulevardului, trupele au dat salutul, mulțimea s'a închinat, cei o mie de primari, cu luminări aprinse, și-au fucut semnul crucii.

Din când în când, pe măsură ce se apropia de mănăstire, cortegiul era escortat de bubuituri de tun din ce în ce mai dese.

Înainte cortegiului în vasta grădină a Mănăstirii au sosit trei automobile din cari coboară: din prima M. S. Regina Maria și A. S. R. Principesa Mamă Elena, din a doua, M. M. Lor Reginele Elisabeta și Marioara și A. S. R. Principesa Ileana și din a treia, curteni și doamne de onoare.

La 5 și jumătate, cortegiul a ajuns la mănăstire și e primit de cler în frunte cu I. P. S. S. Pimen al Moldovei, I. P. S. S. Neculae Bălan al Ardealului, I. P. S. S. Nectariei al Bucovinei, I. P. S. S. Gurie al Basarabiei, apoi P. S. S. Grigorie al Aradului, Justinian al Ismailului, Gherontie al Tomisului, Nichita al Argeșului, Ghenadie al Buzăului, Lucian al Romanului, Stroe episcop militar.

Ofițerii generali și superiori fac front în dreapta aghiazmatarului, așteptând să se plece pentru cea din urmă dată în fața Marelui Căpitan.

În dreapta bisericii iau loc veteranii dela 1877, văduvele celor cari și-au dăruit viețile în luptă; iar în stânga, căpeteniile dregătorilor țării, foștii sfetnici ai Tronului.

În rânduri de câte trei, apar d-nii gen. Presan, fostul comandant al armatei I-a de luptă, purtând pe o pernă roșie Corona și având la dreapta și stânga pe generalii Patala și Re-

ferendaru: gen. Mărdărescu învingătorul dela Budapesta, purtând pe o altă pernă buzduganul Domnitorilor români și fiind încadrat de generalii Sinescu și Razu.

Șeful Casei militare al fostului Domnitor deschide drumul. Apoi, aghiotanții regali și ofițeri din toate armele, poartă pe umeri sicriul închizând pentru totdeauna rămășițele Bunului Suveran. Convoiul trece pe sub bolta steagurilor închinat. Se cântă Imnul regal în surdină.

Urmează membrii regentei, miniștrii, foștii primi miniștri, trimișii străinătății, studenții, corporațiile, etc. etc.

Sicriul e coborât încet. Printre cei cari susțin sicriul Regele Alexandru al Jugoslaviei, A. S. R. Principele Nicolae și cei doi nepoți ai Defunctului principii de Hohenzolern și Hohenlohe.

Este o clipă de o rară emoțiune, de profund tragic.

Plânsetul membrilor familiei regale strânge toate inimile. Toate fețele sunt înduioșate, mulți nu-și pot reține lacrimile.

M. S. Regina Maria se apleacă și rămâne timp îndelungat cu fruntea aplecată pe sicriu, sguduită de plâns.

Reginele Jugoslaviei și Greciei, A. S. R. Principele Nicolae îngenunchie de asemenea și sărută sicriul.

Jalea nu se poate descrie și numai cei cari au fost martori vor reține veșnic durerea care i-a sguduit profund.

În mijlocul nesfârșitei tristeți, sicriul e coborât în criptă, care este zidită din beton armat și învăluită în purpură pe care s'a țesut numele Marelui Voievod.

După încheerea trisei ceremonii în prezența d-lor I. I. C. Brătianu, președintele Consiliului, Stelian Popescu, ministrul justiției, C. Hiott, ministrul palatului, Al. Lapedatu, ministrul cultelor, și P. S. Sale episcopul Nichita al Argeșului, cripta a fost boltită până la nivelul pământului și apoi pecetluită provizoriu, cu o lespede de marmoră. Mai târziu, se va așeza o lespede de marmoră la fel cu aceea de pe mormintele Regele Carol și Reginei Elisabeta.

Pelerinajul la Sf. Mănăstire Bodrog.

Pelerinajul, adică călătoria singuraticului, sau procesiunea mai multora, la un loc sfințit, pentru a se închina și a se ruga acolo, este o veche îndatorare religioasă. Părerea că rugăciunea e mai cu putere și mai cu efect în anumite locuri, cu faimă de sfințenie mai mare, a stăpânit sufletele cucernice, în toate vremile.

Evreii din Palestina, și din toate părțile pământului, pe unde erau risipiți, își țineau de o sfântă îndatorire să călătorească, măcar odată în an, la vre-o sărbătoare mare, ca să se închine în templul din Ierusalim.

Mohamedanii se duc să-și facă închinarea în Muntele lui Mohamed, întemeietorul religiei lor.

În biserică creștină, dela început, credincioșii se duceau din mari depărtări și adeseori cu mari greutate, să se închine la câte un mormânt al vre-unui sfânt.

De bună seamă mai căutat a fost Mormântul sfânt al Domnului, în Ierusalim. Sf. Elena, mama împăratului Constantin cel Mare, care a căutat după crucea Mântuitorului și și-a rupt salba de aur dela gât, aruncându-o lucrătorilor, ca să-l îndemne a săpa înainte, până au aflat-o, — a avut, de îndată prin pilda ei de cucernică închinătoare, urmași, în număr mare, închinători la locurile sfinte, din depărtatul Răsărit;

Suflete greu încercate de soarte, căutau alinare, păcătoșii împăcare cu Dumnezeu, prin pocăință adâncă.

bolnavii, cu nădejdea tămăduirii unor boale grele și creștinii, cu dorul de înălțare și întărire a credinței lor, s'au dus să-și plece genunchii și să sărute locul sfințit prin viața Mântuitorului. Mulți s'au dus și se duc la Mormântul sfânt ca să-și stâmpere setea religioasă, să se înalțe duhovnicește, să se întărească în Domnul și în nădejdea mântuirii.

Noi, cei ce am avut fericirea nespuse, în toamna anului 1925, ca să ne putem închina în biserică sfântului Mormânt, să ne lipim fruntea de marmora rece, ce-l acopere și să sărutăm „peatra ungerii“, dela intrare, — păstrăm fiorii de sfințenie, pe cari i-am resimțit. Și amintirile Locurilor sfinte, pe cari le-am cercetat, ne-au rămas izvor nesecat de înviorare religioasă.

Nu cred că poate fi o mai mare fericire de viață pământească pentru un suflet de creștin, decât aceasta: de a se fi putut duce odată la Ierusalim.

Înimă de piatră să ai și sloi de ghiață să fii și totuși nu se poate să nu te cutremuri, până în cele mai tainice colțuri ale ființei tale, când ajungi să călci pe urmele, pe unde dumnezeiescul Mântuitor și-a purtat crucea Sa, ori te-ai oprit în tainică meditație pe locul, unde a asudat sudori de sânge, în grădina Getsimani, după ce a făcut cină cu ucenicii Săi în foisorul, ce stă și acum, mărturie simplă dar atât de grăitoare despre pogorârea Duhului sfânt și alte fapte de mântuire. Inima se înmoaie acolo și răul din om se topește ca ceara de fața focului.

Dar nu oricui e dată această fericire netrecătoare, să ajungă până la Ierusalim.

De aceea sufletele dornice de înălțare și refacere, au căutat și au aflat multe alte locuri de închinare pioasă. În locuri de izvoare cu apă tămăduitoare; în umbra unor biserici vestite, în care se ocrotesc moaște ale sfinților; și mai ales la mănăstiri, cari păstrează câte oicoană făcătoare de minuni, sufletele împovorate de amărăciunile vieții, mușcate de șarpele păcatului, ori asuprite de soarta neîndurată, își caută ușurare și mângâiere.

Și o găsesc din belșug, căci ce nu poate credința, trezită la viață și rugăciunea ferbinte, vărsată la picioarele Maicii Preacurate, cu dumnezeescul Prunc

pe brațe. Ea mută munții, printre cari a putut rătăci omul; despică stâncile păcatelor, prăvălitate peste suflet; sfarmă lanțurile patimilor și ridică poveara suferințelor.

De aceea, sfânta Mănăstire a Rodogului, de praznicul adormirii Maicii Domnului, se pregătește și în acest an, să primească cu drag, să ocrotească în umbra ei pe cucernicii închinătorii, din toate părțile eparhiei Aradului și chiar din depărtatele colțuri ale celorlalte eparhii, imblindu-le hrană duhovnicească prin organizarea *misiunilor religioase*, după programul aprobat de Prea Sfințitul nostru Episcop sub No. **I**/927.

Programul misiunilor religioase:

12. VIII — **Vineri**: Întimplinarea grupurilor de pelerini, asistarea la slujbele orelor canonice și introducerea misiunilor.

13. VIII — **Sâmbătă**: închinată cultului morților și pomenirii eroilor neamului.

Dim. ora 6, *în curtea sf. Mănăstiri*: Rugăciunea dimineții, cu alocuția despre rugăciunea pentru cel morți — „Rugați-vă unul pentru altul, că mult poate rugăciunea dreptului care se face” (Iacob 5. 16.)

Dim. ora 7, *în biserică*: Utrenia cu ceasul I. și cuvântare despre nestatornicia vieții — „Este rânduit oamenilor odată să moară, iară după aceea judecata” (Evrei, 9.27).

Dim. ora 7, *la paraclis*: Pregătire pentru mărturisire, cuvânt de îndemn — „Faceți roduri vrednice de pocăință” (Mt. 3. 8.) *Mărturisirea pelerinilor, la locurile arătate.*

Dim. ora 8^{1/2}, *în biserică*: Sf. Liturghie pentru pomenirea morților, cu predică despre cuminecare — „Cela ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu întru mine petrece... și acela va fi viu prin mine” (Io. 6. 56.) *Cuminecarea pelerinilor pregătiți.*

Dim. ora 11, *în cimitir*: Parastas pentru morți și cuvânt despre cultul morților — „Fii credincios până la moarte și voi da ție cununa vieții” (Apos. 2. 10.) *Pomenirea eroilor morți în războiu și a repausaților, ce se vor înscrie.*

D. a. ora 2, *la paraclis*: Slujba sf. Maslu și cuvânt despre puterea sf. Taine — „De este cineva bolnav între voi, să cheme preoții bisericii și să se roage pentru dânsul și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav... și de va fi făcut păcate se vor ierta lui...” (Iac. 5, 14-5).

D. a. ora 4, *în biserică*: Ciasul 9 cu vecernia și cuvântarea despre datoria către morți și îngrijirea cimitirelor — „Au luat trupul și l-au îngropat pe el” (Mt. 14, 2.)

D. a. ora 5, *la paraclis*: Molitva pentru spovedanie și cuvânt despre mărturisire — „Cela ce acopere necurăția nu se va îndrepta, iară cela ce spune muștrările (cugetului său), iubi-se-va” (Pilde 82. 13). *Mărturisirea pelerinilor.*

Seara, ora 9, *în biserică*: Pavecernița, cu rugăciunea de seara și alocuția despre starea sufletelor după moarte — „În casa Tatălui meu sunt multe locașuri” (Io. 14. 2).

Noaptea ora 12, *în biserică*: Mezonoptica, cu alocuția despre rugăciunea stăruitoare — „Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea năntea Ta” (Ps. 87).

14. VIII — **Duminică** bolnavilor.

Dim. ora 6, *în curtea sf. Mănăstiri*: Rugăciunea dimineții, cu alocuția despre ajutorarea prin rugăciune — „Doamne, pogoară te mai înainte de a muri fiul meu” (Io. 4. 49).

Dim. ora 7, *în biserică*: Utrenia cu ciasul I. și cuvântarea despre cercetarea bolnavilor — „Și apropiindu-se a legat ranele lui... Mergi de fă și tu asemenea” (Lc. 10. 34 și 37).

Dim. ora 7, *la paraclis*: Molitva pentru spovedanie și cuvântare de îndemn — „Îndrăznește fiule, iartă-ți-se ție păcatele tale” (Mt. 9. 3). *Mărturisirea pelerinilor.*

Dim. ora 8^{1/2}, *în biserică*: Sf. Liturghie pentru bolnavi, cu predică pentru cuminecare — „Eu sunt pâinea vieții, care s'a pogorât din cer” (Io. 33, 57). *Cuminecarea pelerinilor.*

Dim. ora 11, *la paraclis*: Sfințirea apei mici, și cuvântare despre puterea slujbelor sfințitoare (sacramentalii) — „...Apa aceasta tămăduire sufletelor și trupurilor și alungătoare de toată puterea cea potrivnică” (Ectenia).

D. a. ora 2, *în biserică* și alte locuri arătate: slujbe particulare pentru bolnavi, cu câte 2 preoți.

D. a. ora 2, *la paraclis*: Slujba sf. Maslu și cuvântare de mângâiere — „Și a văzut Isus norod mult și I-s'a făcut milă de ei și a tămăduit pe bolnavii lor” (Mt. 14. 14).

D. a. ora 4, *în biserică*: Ciasul 9 cu vecernia și cuvântare de îndrumare — Cinstește pe doctor și te ferește de vrăjitoare.

D. a. ora 5, *la paraclis*: 1. Moltiva pentru spovedanie, cu îndemn la înnoirea vieții — „Și acum zice Domnul Dumnezeu nostru: întoarce-ți-vă la mine din toată inima voastră, cu post și cu plângere, și vă rupeți inimile voastre, iară nu hainele voastre“ (Ioil 2, 12-3) *Mărturisirea pelerinilor*.

2. Pentru mulțimea din curte, cuvânt despre boala alcoolismului și societățile de temperanță.

3. *În altă parte*, pentru tineret, cuvânt despre sănătatea fizică și morală, apărută prin Cercul tinerimii „Sf. Gheorghe“

D. a. ora 7, *în biserică*: Litie și priveghere, cu procesiune, cuvânt întru slava Maicii Domnului. „Intru naștere fecioria ai păzit, întru adormire lumea nu o ai părăsit“ (Trop.)

Noaptea ora 12, *în biserică*: Mezonoptica, cu alocuția: Maica D-lui ocrotirea tuturor. — „Tuturor scârbiților bucurie, asupriților folositoare... bolnavilor cercetare, celor neputincioși acoperământ și spriginire, toiaș bătrânelor, tu ești Precurată Maică“... (Stiharu Cinst. Paraclis)

15. VIII. Luni, ziua praznicului

Dim. ora 4, *în biserică*, Utrenia și Sf. liturgie, cu predica despre părtășia cu Hristos. — „Rămâneți întru mine și Eu întru voi“ (Io. 15, 4). *cuminecarea pelerinilor*

Dim. ora 6, *în curtea sf. Mri*, slujba sf. Maslu și cuvântare. Pelerinajul ca mijloc de înviorare religioasă. — „S'a dus și s'a spălat și a venit văzând“ — cu ochii sufletului (Io. 9, 7)

Dim. ora 8, Primirea P. Sf. Sale D. D. Episcop *Gri-gorie*, la intrarea pe teritoriul Sf. Mri.

la paraclis: Cinstitul Paraclis al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, urmat de liturgia solemnă, celebrată de P. Sf. Sa, asitat de sobor preoțesc și predica arhierescă.

Ora 12 Închierea misiunilor.

Programa misiunilor religioase este întocmită astfel, ca oricare grup de pelerin va sosi, în oricare timp al zilelor de pelerinaj, să poată asista la o slujbă religioasă, să poată asculta un cuvânt de învățătură și să plece mângăiați spre casă, și când se duc mai înainte de închierea misiunilor, dupăcum obicinuesc, cei ce vin în zilele prime.

Durata cuvântărilor va fi scurtă. Alocuțiile de 6-8 minute, predica 10-12, iar cuvântările dela anumite slujbe, cel mult 12-15 minute, ca să nu obosească

Toate grupurile de pelerini, anunțându-se când se apropie de sf. M-re, vor fi întâmpinate de stareț P. C. Părinți, cari vin în fruntea grupurilor, sunt rugați să spună în câteva cuvinte: *comuna* de unde vin, câți *bărbați* și *femei*, câți *feciori* și *fete*, câți *copii* sub 12 ani și de câte *cărufe* sunt însoțiți. Apoi dacă au venit însuflețiți de un *anumit* îndemn și dacă au o dorire deosebită. Aceasta pentru a se putea alcătui o statistică sumară a pelerinilor și pentru a se ținea seamă, pe-cât se poate, de dorințele exprimate. În

acest scop, vor fi instruiți astfel și conducătorii de grupuri, când nu vin cu preoții lor. Asemenea trebuie să fie instruiți și cei ce nu vin în grupuri compacte de prin diferitele comune, ca unul dintre ei să anunțe la stareție, câți au venit și de unde?

Cei ce aduc ceva în dar pentru sf. M-re, să însemneze pe hârtie obiectul și numele dăruitorului, ori a celui pentru care se face darul, ca să fie pomeniți la sfintele slujbe.

Pentru a se înlătura negoțul ce s'a făcut în trecut cu material de calitate inferioară, sf. M-re însăși va îngriji de lumânări, smirnă și tămâie, ce se vor în vânzare. Vor fi și *luminări de ceard curată*, aduse din fabrica eparhiei Caransebeșului. Asemenea se găsesc aici cruciulițe, iconițe, icoane, cărți postale cu vederea sf. M-ri și chipuri sfinte. Icoana mare a sf. M-ri, cum era în vechime, și cărțile de cetit, cu bun folos pentru suflet. Tot lucruri, cari se potrivesc cu gândurile, ce trebuie să stăpânească pe cei ce vin în pelerinaj. P. C. Părinții trebuie să le pună în vedere pelerinilor că aici nu se face bălci, pentru felurite lucruri, pe cari le găsesc în șatre la oraș; și nici nu vin să petreacă aici — ci să se închine și să trăiască o zi-două pentru sufletele lor.

• Preoții l'beri, vor face, câte doi, în tot decursul misiunilor, în afară de program, slujbe particulare pentru trebuințele sufletești ale pelerinilor. La sfintele liturghii și la diferitele slujbe religioase vor fi pomeniți ce-i ce-și vor da pomeniri pentru ei ori al lor, vii, călători, bolnavi, morți... La parastas vor putea pune la pomelnic pe toți morții, indicând pe eroii căzuți în războiu.

La sf. Masle vor asista în grupuri, după cum se vor înscrie, ne fiind cu putință a se săvârși pentru cineva în particular.

Toate taxele, ce se vor încasa la pomeniri și la diferite slujbe se vor vărsa la fondul de refacere și înfrumșetare a sf. biserici, renunțând preoții slugitori la orice beneficiu. Dăruirile anume făcute pentru împodobirea bisericii se vor induce în „cartea de aur“ a sf. Mri și dăruitori vor fi pomeniți la sf. slujbe de peste an.

Pentru adunarea de milă pe seama *săracilor* și pentru *fondul de propagandă* al sf. M-ri vor sta cutii la intrarea în biserică și în curtea sf. M-ri.

Sf. M-re, pe cât îl este cu putință, imbie acoperiș de scuteală, dar găzduire nu pot avea decât *exclusiv* preoții, rânduiți la slujbă. Intelectuali mai ales, domni și doamne, vor fi făcuți atenți, că vrând să petreacă și noaptea în preajma sf. M-ri, trebuie să se îngrijască de adăpost, prin cele 2-3 comune din jurul apropiat.

Toți pelerinii se vor îngriji de hrană și, numai în caz de nevoie mare, vor reflecta la vânzătorii îndegăduiți pe teritoriul sf. M-ri, pentru că ne lipsește mijlocul de control al alimentelor, ce se vor imbia.

Cel ce vin cu căruțe, se vor aproviziona cu nutreț îndestulitor, căci, după stricăciunile grindinei și în urma secetei din vară, nutreț nu se află nici prin comunele învecinate și nici loc de pășunat nu este.

Pelerinii vor fi pregătiți de acasă, cu stăruință, să se abțină de a se atinge de orice se află în jurul sf. M-ri. Se vor feri de a arunca gunoale pe ori unde ajung, ca să se evite înfățișarea jalnică, de altă dată, pe urma plecării.

Ori unde s'ar găsi omul, trebuie să se călăuzească de bunul simț și de respectul ce datorește locului. Cu atât mai mult în preajma unei sfinte Mănăstiri.

Starețul.

Parastas pentru M. S. Regele Ferdinand I. în Timișoara.

Timișoara deobicei s'omotoasă, azi tăcută, cernită, prin tr'o pioasă liniște dă expresiune vie sentimentelor de omagiu, de recunoaștință și iubire, de care sunt stăpâniți toți bunii români și cetățeni ai acestui oraș, în fața gropii proaspete a M. S. Regelui Ferdinand I.

Aceasta purtare potrivită împrejurărilor și durerii generale este vie mărturie a popularității, dragostei de care s'a bucurat Marele Regc.

La parastasul oficiat în sf. biserică ortodoxă română din Timișoara-Fabric la ora 11 a. m. de preoții: Ioan Stroca, Ioan Imbroane, Melentie Șora și Traian Golumba a luat parte tot ceea ce a avut Timișoara bun și conștiu în frunte cu Prefectul de județ, generalul și primarul orașului.

La acest serviciu s'a rostit în sfânta biserică următoarea alocuție ocazională de preotul local Melentie Șora:

Iubiți creștini!

Durerea mare care s'a întins aripa asupra României, și a tuturor românilor de pretutindenea, este viu simțită în acest colț de țară.

Sentimentele de pietate ale Bănatului în sufletul căruia sunt proaspete încă amintirea celor două vizite regale, se prostern, ca un omagiu, în fața Marelui umbre, care va rămânea, dea pururea în sufletele noastre, legendarul Crai, Făt-Frumosul, — prevestit în poveștile neamului, — sub a Cărui Spadă sau desfăcut de pe trupul neamului, într'o vertiginoasă zăritură lanțurile robiei milenare.

Personal am avut fericirea, ca în numele unei comune din apropiere, pe care am păstorit-o, să prezint omagii Marelui Dispărut.

Nu voi uita niciodată, adâncimea albastrului, din lucirea privirilor senine. Și fermecătorii ochii sunt acum pe veci închiși.

N-am simțit niciodată micimea mea cași, în clipele acelea.

Istoria a înregistrat puține glorii, asemănătoare cu aceea, la culmea căreia ajuns în viața neamului rămânesc M. S. Regele Ferdinand I. care totdeauna s'a știut birui pe sine, ca să se poată identifica cu Tronul pe care l'a împodobit cu o strălucită Domnire de 12 ani, și cu cele mai înalte interese ale neamului.

Prin realizarea fericite ale aspirațiilor neamului, nostru contribuind la dezvoltarea omenimei chiar și în istoria evoluției universale geniul Marelui Rege va rămânea neuitat.

În cununa marilor Voevozi ai neamului, icoana Regelui Ferdinand I. va străluci veacurilor viitoare alături de Basarab, Mircea, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul.

În fața gropii proaspete, — alături de rugăciunile noas-

tre pentru viața Domnului Mihai, nădejdea zilei de mâine, — credincioșii acestei comune bisericesti prin smeritul meu graiu, anină o floare în marea cunună înpletită din omagiale sentimente de pietate și iubire a Românilor, în al căror suflet — amintirea Celui dintău Domn al României mari — M. S. Regelui Ferdinand I. s'a contopit.

În veci pomenirea lui!

1927 Iulie 24.

Tie Flavin-

Doliul Aradului.

— Parastas pentru Regele Ferdinand. —

Duminică în 24 Iulie la oarele 11, s-a oficiat parastas în toate bisericile din orașul Arad și județ.

Serviciul oficiat s-a celebrat în piața catedralei noastre, la care au luat parte toate autoritățile: bisericesti civile și militare. A pontificat P. C. S. protosințelul Dr. Iustin Suciu, asistat de 5 protopopi, 4 preoți și 2 diaconi.

De față erau o companie de soldați, muzica militară și public foarte mult. Podiul pe care s-a efectuat serviciul divin precum și toate casele orașului au fost îmbrăcate în draperii îndoliate. Imensul public care umplea vasta piață încă era îmbrăcat de jale. La sfârșit părintele Codreanu a rostit un panegric înduioșetor în care a preamărit faptele Marelui Rege Ferdinand și a talmăcit sentimentele poporului român de dragoste și alipire către noul Suveran, Mihai.

Prefectul I. Georgescu în cuvinte înălțătoare a făcut apologia viteazului Rege Ferdinand care în întreaga lui viață trăită pe pământul României s-a identificat cu aspirațiile și suferințele poporului Român. Oratorul cere tuturor fiilor patriei noastre să se grupeze în jurul noului Suveran Mihai I căruia neamul românesc îi dorește să fie demn și vrednic urmașul lui Mihai Viteazul al cărui nume îl poartă.

La fine noul general din Arad Ioanovici rostește câteva cuvinte în numele armatei, apoi asistență ingenunche și preoțimea rostește rugăciunea de odihnă pentru sufletul gloriosului Rege Ferdinand. Corul întonează dulos veclnica lui pomenire, în vreme ce din ochii mulțimei se rostogolesc mărgelile de lacrimi.

Școala Profesională de Fete Gr. I. Arad.

Prospect

Inscrierile se fac până la 1 Septembrie.

Pentru informațiuni, a se adresa Direcției.

Actele necesare pentru înscriere sunt:

1. Actul de botez.
2. Certificatul de absolvire al clasei premergătoare.
3. Actul de vaccinare, și.
4. O cerere de înscriere timbrată, din partea părinților sau tutorelui.

Taxa de înscriere, stricăciuni și vizitele medicale după fiecare vacanță, este de Lei 500.—

Taxa de frecventare pentru elevele externe, este de Lei 200.— lunar.

Taxa de internat, inclusiv alimente și frecventare, Lei 17.000.— plătită în modul următor:

Lei 2.000.— la înscriere.

Lei 5.000.— la instalare în 1 Sept.

Lei 5.000.— până la 30 Ianuarie.

Lei 5.000.— până la 30 Aprilie.

Elevele interne, atât cele nou înscrise cât și cele vechi, în afară de bani sunt obligate a aduce cu sine: 6 cămăși de zi, 6 cămăși de noapte, 6 per. pantaloni, 6 per. ciorapi negri, 6 batiste, 6 ștergere, saltea de lână sau iarbă de mare (dricale nu se primesc), perină plapomă (dune nu sunt admise) cu trei rânduri de albituri de pat, o invelitoare albă de pat, una față de masă cu 3 șervete, 3 cârpe de bucătărie, 3 cârpe de praf, ghețe negre, șorțuri negre cu mâneci, un șorț colorat pentru gospodărie, 2 șorțuri albe cu mâneci pentru lucru de mână.

N. B. Neprimirea la timp și în mod regulat cu plata taxel, atrage după sine îndepărtarea din internat.

Diracțiunea.

Aviz!

Poftim onorata preoțime din comunele unde avem sesii reduse și vacante să facă atenție pe arandășii acestor pământuri să ne trimită suma arândșilor, căci altcum vom fi siliți să le facem proces.

Administrația cassei Consistoriale din Arad.

BIBLIOGRAFIE

A apărut „Carte patriotică sau credința și vitejia neamului românesc” scrisă în versuri de *Petru Constantinescu* din comuna Cocsirleanca jud. Râmnicu-Sărat.

Este o broșurică de 10 pagini cu portretul lui Cuza Vodă. Se capătă dela autor cu 6 lei.

CONCURSE

Pentru îndeplinirea parohiei vacante: *Paulian* (Goșodia) de cl. III.-a se publică concurs cu termen de 30 zile.

Beneficiu din parohie:

1. Sesiă parosială întregită la 32 jugh,

2. Stole legale,

3. Casa parohială care stă sub edificare

4. Intregire de salariu dela stat

Alesul e deobligat a predica și catehiza regulat și a plăti toate impozitele după beneficiul său.

Parohia aparține tractului Buteni.

Reflecțanții se vor prezenta la sf. biserică pentru oratorie și rituale. Reflecțanții din alte dieceze pe lângă literile dimisionale vor anexa certificat despre învoirea Episcopului nostru de a putea candida la acest post.

În înțelegere cu: *F. Roxin*, protoprezbiter.

3—3

În temeiul ordinului venerabilului Consiliu Eparhial cu Nr. 3456/1927 prin aceasta să exrie concurs pentru deplinirea parohiei de cl. III din Selegeni, tractul Buteni, cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul oficios.

Venitele acestei parohii sunt:

1. Sesiunea de 16 jud. parterte arător parte fânaț. (În prezent sesiunea este întregită la 32 jug.)

2. Casa parohială cu supraedificare pe intravilanul de 1 jug.

3. Stolele legali.

4. Birul legal.

5. Intregirea dotației preoțești dela Stat

Alesul este obligat a predica regulat, a catehiza în școlile din localitate și a achita impozitele după beneficiul preoțesc.

Recursele ajustate regulamentar și adresate consiliului parohial din Selegeni sun a se înalta oficiului protopresbiteral din Buteni, județul Arad în termen legal. Reflecțanții din alte dieceze pot recurge numai cu binecuvântarea I. P. Sale Domnului Episcop diecezan.

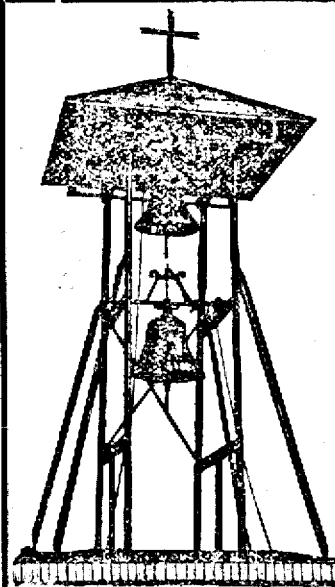
Consiliul parohial ort. rom.

În înțelegere cu *Fl. Roxin* protopresbiter.

2—3

UZINELE METALURGICE TIMIȘOARA S. P. A.

— STRADA ANDREI MUREȘANU No. 3 —

Clopoțe din metal curat. Armonie și acord perfect. Instalată cu cele mai moderne mașini. Prețurile absolut convenabile.

TELEFON No. 23—42.

Redactor responsabil: **SIMION STANA.**

Censurat: Prefectura Județului.